

ივერი

ბაზმითი ღირს

თვე	მან.	კოპ.	მან.	კ.
12	10	6	6	5
11	9	50	5	50
10	8	75	4	75
9	8	3	3	30
8	7	25	2	75
7	6	50	1	50

ცაფე ნომერი — ერთა შურა

განკის დასაგვად და გრძელ განხილვად დასაწყებად უნდა მივხედოთ: თითო რედაქციის ვეცაში, უკველი ქუჩა, თ. ვარსკვლავის მარჯვნივ, თვ. გრუნსის სახლში, ურბან-სხის განხილვებულ საზოგადოების განცხადების სათავედ-აზრობა ბაზის სახლში, სსსს. სსსს ქუჩაზე.

ესი განხილვების ჩვეულებრივი სტრუქტურა რედაქციის.

1877—1889

საზოგადოებრივი და სალიტერატურული გაზეთი

1877—1889

ტფილისი, 1 სექტემბერი

ადამიანის გული ქვადა გადაიქცეოდა და ხაყის მოკვლევიდა, სიბრალდეული მოძქეი ადარა მესტრავა და ადარავის და უსამართლობა გულს არავის ატყენდა, რომ დრო და დრო, ხან-დან-ხან მინც არა ვხედავდეთ მავალითს უსამართლობას, წმინდა ცხოვრებისა და მოდერნიზმის, მოკვასთა და მოძქეთა სასარგებლოად, საკეთილდემოად. უმრავლესობა ისეა ჩამბული ცხოვრების წყრილობაში, თავის სასურთარის არსებობას ზრუნვამი, რომ სწავლისთვის ადარა სკოლისა, სხვისი ტყვიად და ვაგა ადარ ესმის. მინარვე დადგება ხოლმე ისეთი დროა, როცა კაცური კაცობა, ადამიანური გრძობა სანთლითი საქმენდობა და როცა მთელი ერი, მთელი ქვეყანა და მთელი კაცობრიობა-ცეკ გულს იმობს სხვათა ბანაკობისათვის, უკრს იუკრებს და არ იმხენს სხვათა ტანჯვა-გაგებას და მხოლოდ სასურთარის არსებობისათვის, სასურთარის სარგებლობისათვის-და იბრძვის და მოქმედობს.

უკრის და მონაბის მიძიმე უდევდ ქვეშ ჰყენვინს.

სხეული ანთის თითო-ორადლა დიდ-ბუნებოვანის კაცისა უდვლა მისთანა ხაღს ენაზე აყრისა და ქვედა ასე დანაგრული ერთი სასო-ბებითა და ნუკემით შესცქერის, როგორც თავის მფარველ ანკელო-ზებს.

ასეთი მანუკემებით და მფარველი ანკელოზისა დღეს ბევრისათვის სხვათა შორის დიდი მოხუცებულთა ინგლისისა, სახელოვანი გლადსტონი იმის შესცქერადა დადამე სასოებით ბოლგარია, იმის შესცქერის დღეს ნუკემით ირლანდია, კრიტი და, ასე ვასინჯეთ, ოსმალეთის მოამბა-ცეკ.

ბოლგარიის და მის დანაგრულს ყოფა-ცხოვრებას ოსმალეთის მონაბში პირველმა გლადსტონმა მოქცეა გაგულ-ქაგებულის ქვეყნის უკრადვება, პირველმა ამ დიდ-ბუნებოვანმა „გაუწია სარჩელი და ექმნა მთავად განათლებული ევროპის წინამძე. გლადსტონმა პირველმა გაუწია თავისი ძლიერი მომხრეობა ირლანდიისა და გლადსტონზე პირველი ცერაჩედა დღეს ოსმალეთის ქრისტიან სომხობა-ცეკ.

იმიტომ, რომ სხვა-და-სხვა ქართული სიმღერა და გალობა უკვე გაძლიერებულია ნოტებზე, ხალხი ამ ნოტების წყაღა უნდა. ამას გარდა სკოლებში შემოღებული ნოტების წყაღება და ეს წყაღება, რასაკვირველია, უფრო გაივლილება, როცა სახელმძღვანელო ექმნება სკოლას. პატრიკემელს აეთკრის, მამა ი. შარაშის, უკვე გადულია თავისი სახელმძღვანელო და-საწყობი.

* ბაქოვან მთელეები გეოტყობინებენ, რომ მარიაპოლისის 26-ს, სალომს 9 საათზე, უჯარის საღვტრს ახლოს ოთხი შვიარბლებული თათარი დასცმა გზის ყარაულს ვასა მისხლიან ავაზაკებს მოუწოდებოთ თოკით დარობა ყარაულისა, მაგრამ ამ დროს გამოუვლია მატარებელს სასურებელი ავაზაკები, კისტრის თიყვის ერთიანად მიანჩენ და როდესაც მარიაპოლისს დაიწყო დაქრილი კაცი, უხანდგან გააქანებენ ხელ-ანხლად ხანჯლებს მკვლელები და ზურ-გიდგან მუტლადე გამოსწვლადე. საწყალს ჯრინვაშიღს უხან შვილი მოსდევდა და იმას-კი თავისიველი ემეცნა, გაქტულიყო და ყვირილი მოეყოლა. მკვლელები იქვე მინარვე სურათულნი ზავარნილოყენენ და მისხლიან ვესხმელებს გარეცხს მოცნობებინათ, მაგრამ ეს არ დასცლოდათ და მოულოდნელად სურათის მოლოცის ხელში ზავარდნენ. ამ შემთხვევაში სურათე ყოფილად მოქცეა სურათელი მამასახლისი, ნიკო ქიმე-რიძე, რომელმაც საქარად დაიჭირა და გათოკა ავაზაკები: „რას აკეთებთ ამ დროს აქა, ქმარელებო? ეკითხება ქიმერიძე — არაფერსა, ვთქვა-ბოთო, უახსენებენ მკვლელები. „ქვის მეთვეზემი სურათე ყოფილად მოქცეა მამასახლისი და კიდევ გაათოკინებს. საწყალს ჯრინვაშიღს ჯრინვაშიღს დათი თომანი ფული ჰქონდა თოკზე, მაგრამ მკვლელები ზრინდგან ამოღება და წაღება ევლარ მოცნობილი. ამ ნაჩრად ავაზაკებმა მდღარის დავარაშვილის მაგერად მოკლეს საწყალი სკოლა ჯრინვაშიღს და დავარაშვილსაც ეს ბედი არ ასცდებოდა, თუ რომ მისაც ამ ხილდგ გამოეცნო წილ სურათეში სამი კაცი მოკლეს. მკვლელები, ერთის გარდა, ევლა სურათელი. ის ავაზაკი, რომელმაც ამ გახსნულზე სურათის ტყეში სოფელში მოსარაფე ტყინარი დაიჭრა მოკლა, ვერ აღმოუჩინათ და ვერ დაუქრიათ.

თვენი მტერი იყოს, ამისთანა დროს ქვეყანა ყოფაში ჩავარდებოდა, რომ თითო-ორადლა ფეისი კაცნი და ფეისი ნათელინი არ ჩნდებოდნენ და მათი ძლიერი მამ არ მამდღებოდადეს ხოლმე ქვეყნის უსამართლობისა და უდავობის წინააღმდეგ. თვენი მტერი იყოს, რომ ჩავრეუთა და უსამართლოდ დგვილითა სანუკემოდ არ გამოჩნდებოდნენ ხოლმე შამინ ის სულით მამდღებულნი, წმინდა ცხოვრებით სახელ-ვან-თქმულნი, ის ბრძენნი და დიდნი მოძღვრანი კაცობრიობისანი, რომელნიც მარტოდ-მარტო ტყირთულნიც დანაგრულითა გამოსარჩეებას და რომელთა მომხიბლავს ზნეობრივს ძაღს ემარჩილებინ „ძლიერი არა მქვეყნისანი“, თვით სამეფონი და გვირგვინისანი მათი გაბეჭდობის-ცეკ.

იმთა შევიწროებას ქურთეობისა და ჩერეშებისაგან ჯერ ისევ 1878 წელს მოქცეა უკრად-დღეს ევროპაში და რუსეთისაგან დაძლიერულს ოსმალეთს ბერლინის ხელ-შეკრულობით დაავადეს ოსმალეთის ბედის განკარგება და საჭირო ცვლილებათა შემოადება. მაქ უკრეს და დავადება დიქრან სოტუვა გადაიქცა. ამ ცხრა-ათის წლის განმავლობაში ოსმალეთმა ხელს არ განაძინა თავის დანაგრული და მესარეულებოდად მკერაზი-ის სომხობის ბედის განსაკარგებლად. ქურთებმა და ოსმალეთის სამეფო-ბუღალში გადასახლებულმა ჩერეშებმა ცვლად დარეუს იქ თავისი ავაკობა და ძალ-მომრეობა, მთელი ბრბო ავაზაკებისა და მტარვლოა, მუს-ბეღის ბედადობით, ოსმალეთის მთავრობის უკურადდებობით წაქეზებულნი, სძარცვდა უიარაღო და მშობრემდს ხაღს, არბევდა ქვეყანას, აუშატურებდა დედაცეკებს და ჰმობედა უბრალეთა.

და მისწევდა ამბებს ინგლის-მდისაც მიადვია. გლადსტონის გაზეთი „Daily News“-მა, თავის კორესპონდენტის მეშვეობით, მკერაბა მრავალი სასურთარის მუს-ბეღის ნადირობისა და გამოაქვეყნა მთელი განათლებულისა და წარმ-ბული უკრის ევროპის საყურადვე ბოად.

აქ-კი ვეადრ მოითმინა „დად-ბულმა მოხუცებულმა“, ად-ჭურვა მრავალად მკერაულის საბუთე-ობად და საქვეყნოდ მუს-ბეღის სა-დისბერის საშინსტრის, რომ მან უკრადვე დოანე იმპარის და, ევ-

როპის დიდთა სახელმწიფოებოთან ერთად — ძალა დაატანოს ოსმალეთს, მესარეულთა მან ბერლინის ხელ-შეკრულობის გადაწყვეტილება ოსმალეთის სომხეთის შესახებ.

იქნება გლადსტონის სარჩელად დღეს სომხეთის მდგომარეობა ვერ განკარგოს, იქნება ევროპა, თავის საქმებთ უკლამდე ავბილი, იხე ვერ შესძრას ამ სარჩელა, როგორც 1870 წწ. ბოლგარიის გამო შესძრა, მაგრამ მიიწე დიდი ნუკემია, რომ ქვეყნად თავისი უკრადვება მიპარება ქრისტიანე სომხების გა-ჭრებას. შეიძლება, თუ დღეს არა, ხვალ მოიცავლოს ევროპამ ამისთვის და, გლადსტონისთან კაცის გავლენით, ისეთვე საქმე დაჭმართოს ოსმალეთს, როგორც ბოლგარიის შესახებ დაჭმართა...

ჩვენს დროშიც, როცა ასე გაა-ქვაბა და გაუსამართლოვა კაცი თავის კერძო ინტერესების მიუ-ვლად, ანკარებას და ვერცხლადს მოკვრებას, როცა ძლიერნი სახელმწიფოთა-ცეკ მხოლოდ იმის ცხადს და ზრუნვამი არიან, რომ კადვე უფრო გაძლიერდნენ სხვათა ჯანაგვრითა და დამონებითა, ელ-მარვირთ ბრწყინებენ თითო-ორადლა თავ-გაბოადებულნი მკერ-ძოდნი უსამართლობისა, კაცობრივ-მოსარჩენი უდვლის, ვინც ბედს აუტანელს ვაგებში ჩა-

თვენი მტერი იყოს, ამისთანა დროს ქვეყანა ყოფაში ჩავარდებოდა, რომ თითო-ორადლა ფეისი კაცნი და ფეისი ნათელინი არ ჩნდებოდნენ და მათი ძლიერი მამ არ მამდღებოდადეს ხოლმე ქვეყნის უსამართლობისა და უდავობის წინააღმდეგ. თვენი მტერი იყოს, რომ ჩავრეუთა და უსამართლოდ დგვილითა სანუკემოდ არ გამოჩნდებოდნენ ხოლმე შამინ ის სულით მამდღებულნი, წმინდა ცხოვრებით სახელ-ვან-თქმულნი, ის ბრძენნი და დიდნი მოძღვრანი კაცობრიობისანი, რომელნიც მარტოდ-მარტო ტყირთულნიც დანაგრულითა გამოსარჩეებას და რომელთა მომხიბლავს ზნეობრივს ძაღს ემარჩილებინ „ძლიერი არა მქვეყნისანი“, თვით სამეფონი და გვირგვინისანი მათი გაბეჭდობის-ცეკ.

და მისწევდა ამბებს ინგლის-მდისაც მიადვია. გლადსტონის გაზეთი „Daily News“-მა, თავის კორესპონდენტის მეშვეობით, მკერაბა მრავალი სასურთარის მუს-ბეღის ნადირობისა და გამოაქვეყნა მთელი განათლებულისა და წარმ-ბული უკრის ევროპის საყურადვე ბოად.

აქ-კი ვეადრ მოითმინა „დად-ბულმა მოხუცებულმა“, ად-ჭურვა მრავალად მკერაულის საბუთე-ობად და საქვეყნოდ მუს-ბეღის სა-დისბერის საშინსტრის, რომ მან უკრადვე დოანე იმპარის და, ევ-

როპის დიდთა სახელმწიფოებოთან ერთად — ძალა დაატანოს ოსმალეთს, მესარეულთა მან ბერლინის ხელ-შეკრულობის გადაწყვეტილება ოსმალეთის სომხეთის შესახებ.

იქნება გლადსტონის სარჩელად დღეს სომხეთის მდგომარეობა ვერ განკარგოს, იქნება ევროპა, თავის საქმებთ უკლამდე ავბილი, იხე ვერ შესძრას ამ სარჩელა, როგორც 1870 წწ. ბოლგარიის გამო შესძრა, მაგრამ მიიწე დიდი ნუკემია, რომ ქვეყნად თავისი უკრადვება მიპარება ქრისტიანე სომხების გა-ჭრებას. შეიძლება, თუ დღეს არა, ხვალ მოიცავლოს ევროპამ ამისთვის და, გლადსტონისთან კაცის გავლენით, ისეთვე საქმე დაჭმართოს ოსმალეთს, როგორც ბოლგარიის შესახებ დაჭმართა...

1877—1889

